

Jeg har sagt det før, og jeg gentager det: Lad saa vidt muligt enhver Tid betale den Gæld, som den selv har stiftet. Jeg siger det især i Øjeblikket, fordi jeg tror, at den Slægt, som har taget Krigsfortjenesten, ogsaa i høj Grad vil være i Stand til at tage Krigens Byrder, saaledes som de har formet sig indenfor et neutralt Samfund. Ikke alene bør man, som jeg sagde før, lægge Skatten der, hvor Evnen er; samtidig med dette Krav, som har vundet Hævd indenfor dansk Skattelovgivning, er der under Krigssituationen parallelt med dette opstaaet et andet, nemlig dette, at man saa vidt muligt bør lade Krigsindtægterne betale Krigsudgifterne. Det var den Tanke, som den højtærede Finansminister gav Form i Loven af 10. Maj 1915, og som i Virkeligheden har dannet et af de allervigtigste Led i Kæden af de Indtægter, hvorpaa hele vor Statsøkonomi er baseret, og jeg tror vedblivende, at den direkte Beskatning maa bære Hovedparten af vort Lands Økonomi. De Oplysninger, der er tilstillede os dels gennem de statistiske Meddelelser fra Statistisk Departement, dels af Landsoverskatteraadet, er af den Beskaffenhed, at man efter min Mening absolut maa fastholde dette Krav. Næstformanden for Landsoverskatteraadet holdt i Maj Maaned i nationaløkonomisk Forening et Foredrag, i hvilket han gjorde udførlig Rede for Indtægts- og Formueforholdene, som de artede sig her i Landet gennem de senere Aar, især i Krigsperioden. Af disse Oplysninger fremgaar det, at medens samtlige Skatteyderes Indtægt i Aaret 1913 udgjorde 910 Mill. Kr., var de i 1914 975 Mill. Kr., i 1915 1 264 Mill. Kr. og i 1916 1 840 Mill. Kr. Det vil sige, at i Løbet af tre Aar var den samlede Indkomst mere end fordoblet. Men det betyder selvfølgelig ikke, at samtlige Skatteydere har faaet et jævnt Paalæg over hele Linien. Det er noget, vi alle kender, at Indtægterne fordeler sig uendelig ulige. Gennemgaar man de Oplysninger, som er givne af Landsoverskatteraadet, viser der sig et Forhold, som det forekommer mig i nogen Grad maa forbyse. Det er nemlig saaledes, at af Landets 618 598 Indkomstskatteydere er der kun $\frac{1}{3}$, som har over 2 000 Kr. i Indtægt, medens de $\frac{2}{3}$ har under 2 000 Kr. Jeg maa sige, at da jeg saa disse Oplysninger, blev jeg i nogen Grad forbyset over, at Indtægtsforholdene ligger saaledes. Men blandt denne ene Trediepart, altsaa de godt og vel 200 000 Skatteydere, er der selvfølgelig nogle, der har en ganske over-

ordentlig stor Indtægt. Vi havde f. Eks. 10 049 Skatteydere, som havde en Indtægt af 10 000—20 000 Kr. Vi havde 5 099, som havde en Indtægt mellem 20 000 og 50 000 Kr. Vi havde 1 771, som havde en Indtægt mellem 50 000 og 100 000 Kr., 842 en Indtægt af 100 000—200 000 Kr., 550 en Indtægt af 200 000— $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., 28 en Indtægt af $\frac{1}{2}$ —2 Mill. Kr. og endelig 4, som havde en Indtægt af over 2 Mill. Kr. Saaledes laa altsaa Indtægtsforholdene ved Slutningen af 1916 her i Landet. Og som det forholder sig med Indtægterne, er det jo i nogen Maade ogsaa Tilfældet med Formuerne. Det viser sig, at af de 618 598 Personer, som var ansatte til Indkomstskat her i Landet, var der kun 331 733 Personer, som overhovedet var ansatte til Formueskat, eller ca. Halvdelen, men af disse fandtes der — for at tage en Periode, som rækker lidt længere tilbage, nemlig fra Perioden 1908—16 — i 1908 22 000 Personer med en Formue af 30 000—100 000 Kr., medens der i 1916 fandtes 45 000 med den samme Formue. Det vil altsaa sige, at i Løbet af disse Aar er Tallet paa dem, der er i Besiddelse af denne Formue, mere end fordoblet. I 1908 var der 5 104 Personer med en Formue paa 100 000 Kr. eller derover, men i 1916 var der 9 518 Personer, som var Ejere af den samme Formue. Antallet af disse er altsaa ogsaa omtrent fordoblet. Vi havde i 1908 her i Landet 227 Millionærer, men i 1916 500, det vil altsaa sige, at i Løbet af disse Aar er Millionærernes Antal mere end fordoblet. Dette tyder ikke paa, at man fra Skattemyndighedernes eller Rigsdagens Side har været særlig ude efter de velhavende med de direkte Skatter, men at de har klaret sig stolt alligevel. Og det er ganske ejendommeligt, at disse 500 Millionærer tilsammen ejer 1 500 Mill. Kr., det vil sige, at knap 1 pCt. af samtlige Skatteydere i Landet ejer 20 pCt. af Formuen.

Det forekommer mig, at disse Tal er af den Beskaffenhed, at man ikke har nogen særlig Grund til at kræve den direkte Beskatning standset og gaa over til den indirekte, og at det ikke er nødvendigt at paalægge de Mennesker, som hører med til de $\frac{2}{3}$, som har under de 2 000 Kr.s Indtægt, hverken Spiritusskatter eller forhøjede Jernbanetakster for at faa Skatterne ind i Landet. Jeg kunde for mit Vedkommende have ønsket, at man var gaaet den anden Vej, men som de politiske Forhold ligger i Øjeblikket, specielt i Rigsdagen, er jeg ganske klar over, at det